

твердих критеріїв оцінки) у їх використанні вбачаються і позитиви: охоплення оціночним поняттям максимально широкого кола явищ, що мають кримінально-правове значення, яке забезпечує стабільність кримінального закону при змінах соціально - політичної обстановки; обмежені можливості мовних засобів казуального (випадкового) описання кримінально - правових явищ; обмежені можливості формально - визначених понять.

СИНОНІМІЯ В ЗАКОНОДАВЧІЙ СФЕРІ

Мисюра Я.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.філолог.н., доцент, доцент кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННІПП НАВС Янковська Г.В.

Нормативно -правовий акт є дуже важливим документом і тому цілком зрозуміло, що стиль нормативно -правового акта як документа офіційно - ділового стилю значно відрізняється від праці, написаної в художньому стилі. Тому недивним є і різні погляди щодо використання синонімів у цих стилях. Так, якщо для художнього стилю явище синонімії бажане, що свідчить про багатство мовлення загалом, то для офіційно -ділового стилю - недопустиме, адже породжує низку негативних наслідків. І якщо загалом правник, на думку А. Коні, повинен уміти користуватися гнучкістю рідної мови, яка й полягає у вмілому використанні саме синонімічного багатства мови, то для законодавця важливішою є точність, а не багатство як ознака культури мовлення.

На думку Д. Керимова, іноді використання синонімів навіть в законодавчому тексті необхідне з метою уникнення великої кількості повторів та появи стилістичної кострубатості тексту. Утім ми все ж таки підтримуємо думку О. Ушакова, який вважає, що у боротьбі за значеннєву законодавчу точність не потрібно боятися повторення, одноманітності, сухості, адже головне у мові законодавця - це точність.

Використання синонімів у законодавстві призводить до того, що спеціалісти намагаються по -різному тлумачити два синонімічні терміни, які називають одне й те ж поняття, або ж тлумачення деяких правових норм породжує сумнів, коли наявні різні терміни, на позначення одного й того ж поняття.

Законодавча синонімія призводить до порушення такої вимоги до юридичних термінів, як поняттєво -термінологічна єдність. Ця ознака полягає в тому, що один юридичний термін повинен позначати лише одне поняття права (термінологічна однозначність), а одне поняття права повинно бути назване лише одним юридичним терміном (поняттєва однозначність). Безумовно, це ідеальна вимога, яка в повній мірі не може бути дотриманою в будь-якій термінології, однак наближатися до такого візрця - кінцева мета систематизації та уніфікації юридичної термінології.

Що ж до поняттєвої одноназваності, то саме її недотримання і призводить до появи термінологічної синонімічності. Причиною появи таких синонімів є: взаємодія однієї мови з іншою, що призводить до запозичення іншомовних слів: самогубство - суїцид, казус - випадок; співіснування варіативних форм словотвору: правовий - правничий -

адвоката - адвокатське досє, рахунок в банку - банківський рахунок, договірна відповідальність - відповідальність за договором. Не всі варіативні словосполучки, що використовуються у юридичних текстах, є взаємозамінними, пор.: правова система (сукупність різнорідних, стійких та динамічних правових явищ, що перебувають у взаємних стосунках для здійснення правопорядку суспільства) - система права (частина правової системи, яка складається з взаємозалежних норм, розподілених за галузями, підгалузями, інститутами).

Саме тому вважаємо, що проблема синонімії в юридичній термінології особливо актуальна і є наслідком неупорядкованості та неуніфікованості юридичної термінології.

ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО

Хворостяна І.Е., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: д.і.н, ст.н.с., професор кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННПП НАВС Павленко В.В.

Виховання патріотичних почуттів одне із основних завдань майже кожного покоління, оскільки саме ця риса робить громадян, особливо молодь, справжніми творцями української державності. Особливо насичений героїчними подвигами період Великої Вітчизняної війни. Відтак висвітлення героїчного минулого нашого народу в буремні воєнні роки завжди буде актуальним.

У даній публікації ставиться мета на яскравих прикладах розкрити мужній спротив фашистським загарбникам жителів Васильківщини - земляків авторки. На основі архівних документів, зокрема матеріалів Васильківського історико-краєзнавчого музею, Музею авіації при Національному авіаційному університеті України, преси того періоду, а також спогадів ветеранів Великої Вітчизняної війни та дітей війни авторка намагається висвітлити героїчне минуле пересічних громадян. А саме зосереджується увага на подіях, які торкалися початку війни, років окупації її малої Батьківщини - Васильківщини та звільнення її від німецьких окупантів.

Величний і тернистий шлях пройшли містяни Василькова протягом століть, десятиліть. Одне із найтяжчих випробувань випало на їхню долю у роки Великої Вітчизняної війни.

Поштовхом для дослідження цієї теми стало те, що вулиці поряд із будинком, де я живу, носять імена Миколи Бурки, Миколи Кривова, Павла Кітченка. У Василькові ціле військове містечко назване ім'ям Володимира Лавріненка. З уроків історії знаю, що вони захищали і визволяли наше місто. Відтак мені захотілося більше дізнатися про героїв війни та дослідити їхні подвиги.

Працюючи з архівними документами, підшивками газет тієї доби «Правда України», «Комсомольська правда», я дізналася, що вже на світанку 22 червня 1941 року німецька авіація бомбардувала Київ і область, в тому числі й Васильків. А вже 23 червні в області було оголошено військовий стан і мобілізацію на фронт.

31 липня 1941 року місто окупували німці, які почали встановлювати так званий «новий порядок». Стогнала земля Васильківщини від фашистів